

A CAP NO ESTIMA I DUEN NOMS QUE RES NO LI DIUEN

CARLES REIG

Maleit sapastre de buròcrata que li dic esborra'm els caràcters, despulla-me'ls i desproveeix-los de tota identitat per tal que siguin difícils d'identificar i ningú no vingui a perseguir-nos per via judiciària, i no em deixa un nom viu / Sort encara que mig ho adobo retornant la majúscula del nom dels protagonistes: D., W. i V., i en conseqüència evitant tanta esfereïdora barreja d'ics /

Signa: el Comissari General de l'Agència d'Investigació Política, nomenat pel Govern /

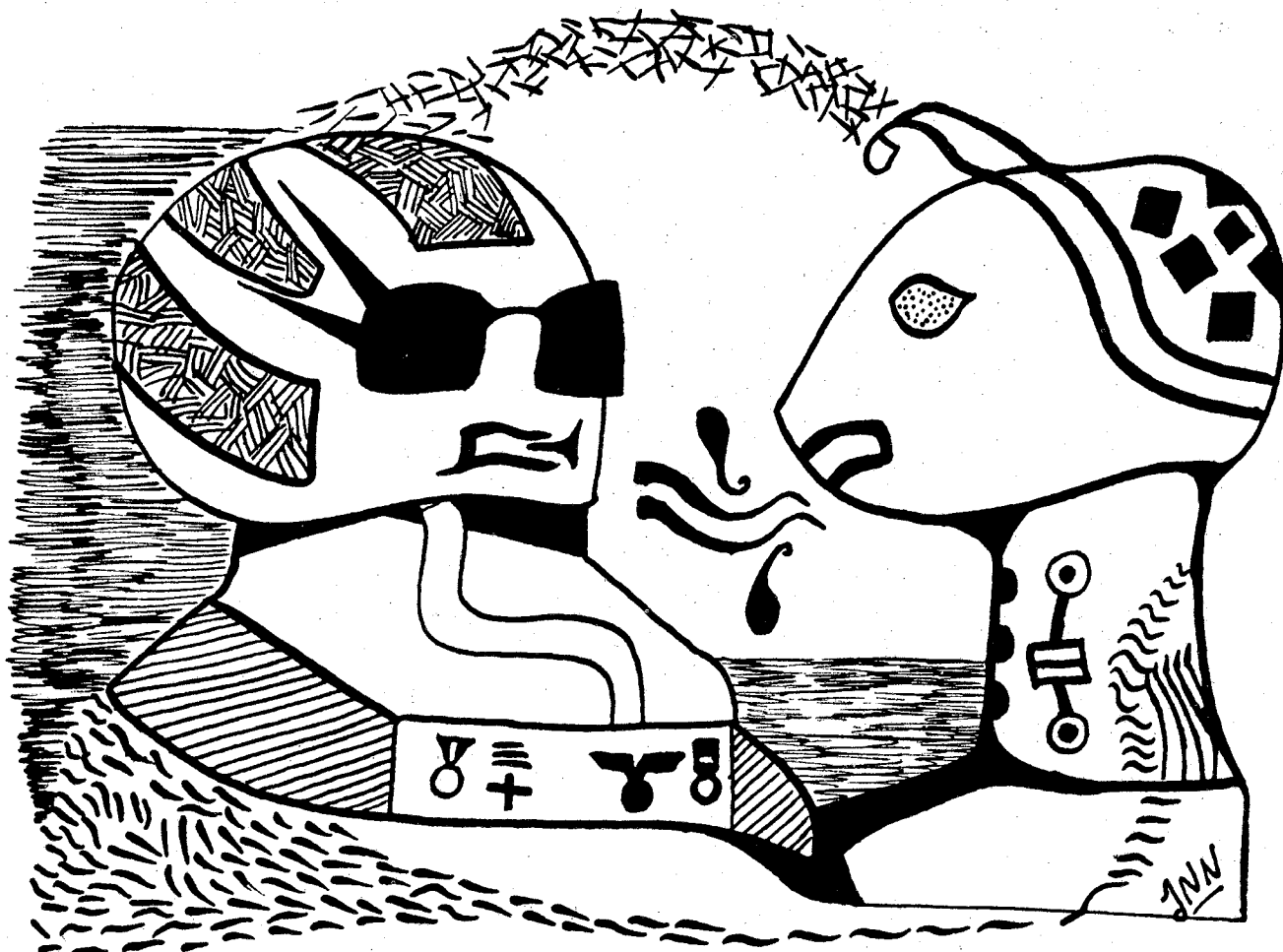
X. a la seva ciutat de naixença (x.) / Capacitat delictiva òbvia / Galindaines socialitzants / Atac sobtat d'heroisme i, clac, participa a la manifestació de protesta amb el seu amic X. / Aixequen el puny esquerre amb una ceba dintre / Criden i espunyeixen / Llàgrimes de ràbia irosa solcant les galtes dels servidors de l'ordre i de la llei, com és de llei, delint-se / X., cap de policia a la ciutat que diem (i doncs: x.), ordena ordre a les seves files i ordena: foc / X. veu amb horror, paor, sopor, estupor, com cau l'amic X. / L'estúpid no soparà / L'endemà d'un altre dia, clac, decidit, s'enllista a la policia / Hom l'accepta, car arrossega fitxa verge / Així, X. no sap que dintre el seu aparat X. s'hi integra / X. s'ha promès de venjar l'amic caigut / El seu propòsit a llarg termini: carregar-se X. /

X., d'ençà de la feta a la capital suara esmentada (x., per tant), veu apujar-se-li el grau

i veu-se traslladat lluny (justament a x., en aquest cas concret) / X. perd de vista X., però aquest sempre sap on para aquell, car aquest és prou famós i fins surt al noticiari i tot / X. sap esperar i, amb dedicació, adquireix, lentament, graus / Es al mateix ofici de X. passats vint anys / El seu full de serveis meravellós / Un dia una manifestació de protesta on hom crida i espunyeis, X. ordena ordre als seus rasts i ordena: fort! / X. felicita X. i, amb imposició de medalla al mèrit, rang amunt el patronitza / Dinaran plegats sovint, X. confiant una revetlla a X. que a x., d'on X. és natural, X. hi fou popular i estimat, quan començava, i va esclafar una manifestació on hom espunyia, quina casualitat, igual que X., o, vaja, gairebé gairebé / Ha ha, et patrocinaré i potser arribaràs lluny com jo, X. diu a X. (l'agent X. n'és testimoni), aquella nit de revetlla i mam /

X. rep la visita de X. / X. és aleshores una rossa de bon pèl i a penes per amunt dels deu / Tanmateix, i amb connivència de sa mare, X. li cull la floreta, gentlemanment / X. recorda que a l'hora de l'efusió de X., aquest proferí idees poc adretes / De les paraules de X. (que l'agent X. recollí poc abans no morís assassinada), hom desprèn que en el fons del cor de X. hi raïa una flama de pietat envers el qui espunyeix / La seva jove idea s'adreçava a encimbellar-se rere el tron i esmicolar d'ençà d'allí les estructures / X. sabia esperar / Allò que X. no sabia era que X. també esperava / Però esperava encimbellar-se prou per tal només de carregar-se'l

Dibuix: Josep Nosàs — Noi.

en venjança / X. tampoc no sabia això / X. només era una puta de curta estofa, encara que d'alta escola i cara /

X. també visità X. quan aquesta ja era hetersa i mestra major / X. cometé la imprudència il·lògica de cometre a X., tot polluint-la, petits enigmes que si els resolíem ens descobririen les intencions de sembrar zitzània entre les estructures, a les quals, com veurem, X. s'agafa com en temps de naufragi / L'agent X. recull de X. paraules gairebé idèntiques explicant les proeses que en ella escenificaren ambdós comandants, X. i X. / El capitol és doble, sembla / Però no; són dos capitols idèntics contant proeses de comandant de policia a la ciutat de x. /

X. i X., sent ja dues instàncies superiors del Govern que aquesta Agència preua's de servir, esdevenen pare i fill siamesos / X. /

X. sofreix un accident de caça (l'agent X., que no obtingué ni un mal conill d'excusa, en fou testimoni) / L'enterrament revestí solemnitat especial i el poble omplí carrers i balcons / X., amb llàgrimes als llagrimsers, pronuncià, a gargamella suïcida, un dels discursos / S'identificà amb X. i digué: així com déu lo pare és pare de tots, així X. és pare meu, visca el pare, visca el visca, visca el pa... /

X. caigué un mal jorn d'ençà la finestra del seu despatx al Ministeri de Governació (l'agent X. fou testimoni de la caiguda i en donà entristits detalls als periodistes) / El seu enterrament també fou cosa cosa /

A X. l'assassinaren misteriosament un dia al lliit (i l'agent X. en reportà el testimoni indubtable, perquè els agents d'aquesta Agència són cosa de creure, per ara i tant) /